RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 220.643 van 20 september 2012
in de zaak A. 192.699/VII-37.371.

In zake : Joannes NIVELLE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jo Driessen
kantoor houdend te 3700 Tongeren
Sint-Catharinastraat 54
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE LIMBURG

Tussenkomende partij :
de NV G.V. PRODUCTS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Mathieu Cilissen
kantoor houdend te 3600 Genk
Grotestraat 122
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 13 mei 2009, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie Limburg van 12 maart 2009 waarbij het beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Riemst van 14 april 2005 houdende toekenning aan de NV G.V. Products van de milieuvergunning voor het exploiteren van een nieuwe inrichting voor het persen en het opslaan van stalen dakpannen en de behandeling ervan door middel van een poederlakinstallatie, gelegen aan de Bilzersteenweg 43 te Riemst, wordt verworpen en de beroepen beslissing wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 17 augustus 2009. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 juni 2012.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jo Driessen, die verschijnt voor de verzoeker, advocaat Katrien Crauwels, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Mathieu Cilissen, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker woont naast het perceel waarop het bedrijf van de tussenkomende partij is gevestigd. Zijn pand ligt in woongebied met landelijk karakter. Het gebouw van de tussenkomende partij ligt in een ambachtelijke zone volgens het Bijzonder Plan van Aanleg (hierna : BPA) "Op het Reeck".

3.2. In 2004 vroeg de tussenkomende partij een milieuvergunning aan voor de exploitatie van een nieuwe inrichting voor het persen en opslaan van stalen dakpannen, de afzuiging van poederlakken en het ontvetten en opslaan van hout, leer, stof, metalen, glas en voertuigen.

In eerste aanleg wordt de vergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Riemst, maar na beroep van de huidige verzoeker weigert de deputatie van de provincie Limburg de vergunning wegens het niet respecteren van de afstandsregel van 50 meter vervat in artikel 5.4.1.2, § 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna : Vlarem II), het risico op geluidshinder, het ontbreken van geluidsmetingen en het niet naleven van het BPA.

3.3. Op 9 februari 2005 dient de tussenkomende partij een nieuwe aanvraag in met hetzelfde voorwerp. Bij de aanvraag is een geluidsstudie gevoegd.

Het openbaar onderzoek wordt gevoerd van 11 maart 2005 tot 9 april 2005. Tijdens dit onderzoek wordt er één bezwaarschrift ingediend, namelijk door de verzoeker.

Op 14 april 2005 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Riemst de vergunning.

3.4. Op 2 mei 2005 tekent de verzoeker beroep aan bij de bestendige deputatie van de provincie Limburg.

3.5. De deputatie van de provincie Limburg verwerpt op 15 september 2005 het beroep en bevestigt de beroepen beslissing, mits het opleggen van een bijkomende voorwaarde teneinde de geluidsoverlast te beperken.

Dit besluit wordt bij brief van 16 september 2005 aan de verzoeker ter kennis gebracht.

3.6. De verzoeker tekent hiertegen een annulatieberoep aan en bij arrest nr. 186.924 van 9 oktober 2008 vernietigt de Raad van State de beslissing.

3.7. De tussenkomende partij dient een aanvraag tot afwijking in, met toepassing van artikel 1.2.2. van Vlarem II, van artikel 5.4.1.2, § 2 van Vlarem II, bij de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw.

3.8. De afdeling Milieuvergunningen, op 26 november 2008, en de Provinciale milieuvergunningscommissie (hierna : PMVC), op 22 december 2008, adviseren gedeeltelijk gunstig over het beroep en ongunstig over de exploitatie. De PMVC merkt op dat de tussenkomende partij een afwijkingsaanvraag van artikel 5.4.1.2. van Vlarem II heeft ingediend bij de bevoegde Vlaamse minister.

3.9. De deputatie van de provincie Limburg stelt op 28 januari 2009 de beslissing over het dossier uit, zij verlengt de behandelingstermijn met één maand om de beslissing van de minister over de aanvraag tot afwijking van de afstandsregel af te wachten.

3.10. Op 23 februari 2009 staat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur de afwijking van artikel 5.4.1.2, § 2 van Vlarem II toe onder voorwaarden.

3.11. De deputatie van de provincie Limburg besluit op 12 maart 2009 tot niet-inwilliging van het beroep tegen de beslissing van 14 april 2005 en bevestigt de beroepen beslissing met een aantal wijzigingen en met toevoeging van een bijkomende bijzondere milieuvoorwaarde.

Dit is het bestreden besluit.

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunten van de partijen

4. De verzoeker roept als eerste middel de schending in van de vijftigmeterafstandregel uit artikel 5.4.1.2, § 2 van Vlarem II. Hij beschouwt de motivering "dat de interne herschikking van de machines binnenin de inrichting op een afstand van meer dan vijftig meter van de grens met de woonzone een respectering van de wettelijke norm is en voldoende waarborgen (biedt)" als een onterechte toepassing van de geschonden geachte bepaling, vanuit een interpretatie die de wetgever niet voor ogen had. De vergunningverlenende overheid "verschuilt" zich volgens de verzoeker achter de beslissing van de minister van Leefmilieu van 23 februari 2009 om afwijkingen toe te staan op de afstandsregel. De beslissing zou ingaan tegen "de wettelijke basis van de afgeleverde vergunning" en zou bovendien voorbijgaan aan de motivering van het voornoemde arrest nr. 186.924 van 9 oktober 2008 van de Raad van State.

5. De verwerende partij leidt uit het ministerieel besluit van 23 februari 2009, waarbij aan de tussenkomende partij een afwijking werd toegestaan, af dat de in het middel geschonden geachte afstandsregel te dezen niet meer van toepassing is, zodat het middel "manifest onontvankelijk is".

De tussenkomende partij deelt dit standpunt in haar memorie.

6. In de memorie van wederantwoord voegt de verzoeker toe dat het voormelde ministerieel besluit van 23 februari 2009 bepaalt dat de toegestane afwijking geen afbreuk doet aan de rechten van derden, hetgeen te dezen wel het geval zou zijn.

Beoordeling

7. Met de beslissing van 23 februari 2009 verleent de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur een afwijking op de in het middel geschonden geachte afstandsregel. Deze beslissing werd niet aangevochten en is inmiddels definitief geworden. De verwerende partij diende bijgevolg rekening te houden met de toegestane afwijking, die dateert van na het arrest nr. 186.924 van 9 oktober 2008 van de Raad van State.

Het middel is niet gegrond.

Tweede middel

Standpunten van de partijen

8. Het tweede middel steunt op de schending van "het principe van behoorlijk bestuur":

> "Door het doelbewust negeren van de wettelijke interpretatie van artikel 5.4.1.2. § 2 Vlarem II zoals aangegeven door de Raad van State in haar arrest d.d. 09.10.2008 gekend onder nr. 186.924, en haar nieuwe beslissing te grondvesten op een argumentatie die reeds weerlegd werd door de Raad van State, geeft de vergunningverlenende overheid blijk weinig rekening te houden met een coherent beleid inzake het afleveren van milieuvergunningen".

9. Om dezelfde reden als aangehaald bij het eerste middel noemen de verwerende partij en de tussenkomende partij het middel "manifest onontvankelijk".

10. In de memorie van wederantwoord "verduidelijkt" de verzoeker dat hij het redelijkheidsbeginsel geschonden acht. Meer in het bijzonder zou uit het ministerieel besluit van 23 februari 2009 blijken dat rekening werd gehouden met de oorspronkelijke milieuvergunning van 14 april 2005, maar niet met het beroep dat de verzoeker bij de Raad van State heeft ingediend. De verwerende partij zou op kennelijk onredelijke wijze geoordeeld hebben dat artikel 5.4.1.2, § 2 van Vlarem II niet meer van toepassing was, en dat zij toestemming had om af te wijken.

Beoordeling

11. Voor zover het middel kritiek voert op de draagwijdte die in de bestreden beslissing wordt toegekend aan artikel 5.4.1.2, § 2 van Vlarem II valt het samen met het eerste middel, dat hiervoor reeds ongegrond werd bevonden.

In zijn memorie van wederantwoord geeft de verzoeker aan het middel een nieuwe wending, die niet voorkomt in het verzoekschrift en die bijgevolg niet ontvankelijk is.

Het middel kan niet worden aangenomen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig september tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,

bijgestaan door

Bart Tettelin,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Bart Tettelin	**Luc Hellin**